

Napakyas ba ang Kristiyanidad?

Napakyas ba ang Kristiyanidad?

Ang husto nga tubag sa pangutana kung ang Kristiyanismo nahimo nga usa ka kalampusan o usa ka kapakyasan nagdepende sa usa ka husto nga pagsabut kung unsa ang naglangkob sa Kristiyanismo, ug kung unsa ang katuyoan sa Dios nga kini matuman dinhi sa yuta. Si Kristo gipresentar kanato diha sa Bibliya isip ang Manluluwas sa kalibutan; ug ang lohikal nga konklusyon mao nga ang Dios nagplano alang sa kalibutan nga makabig ngadto kaniya, ug sa ingon maluwas gikan sa kamatayon. Dul-an sa duha ka libo ka tuig ang milabay sukad si Jesus mianhi sa yuta aron mamatay alang sa katawhan, apan ang kalibutan layo pa sa pagkakabig. Ang Kristiyanidad sa katibuk-an kusog nga nawad-an ug yuta, ug ang tibuok nasod nakigbatok sa lainlaing mga relihiyon. Atong hukman gikan niini nga ang plano sa Dios napakyas?

Ang mga disipulo, sa panahon ni Jesus, gipasukad ang ilang mga paglaom sa Mesiyantikong gingharian sa mga tagna sa Daang Tugon, ug busa ang ilang mga paglaom, kadaghanan tama. Napakyas sila sa pagsabut nga ang panahon wala

pa moabut alang sa pagtukod niana nga gingharian. Ingon usab sa kadaghanan nga nag-angkon nga mga Cristohanon sukad niadto: ang ilang pagtoo nga ang Dios nagplano sa pagkakabig sa kalibutan pinaagi kang Kristo ug sa simbahan husto, apan sila napakyas sa pagtan-aw gikan sa Kasulatan nga kini dili mao ang panahon diin ang Dios gituyo nga kini nga buhat kinahanglan matuman.

Ingon nga ang dayon nga mga disipulo ni Jesus napakyas sa pagmatikod gikan sa mga panagna nga ang Mesiya kinahanglan mag-antus ug mamatay ingon nga Manunubos sa tawo sa wala pa ang gisaad nga gingharian nga mga panalangin moabut sa kalibutan, mao usab ang nag-angkon nga mga Kristohanon napakyas sa pagtan-aw gikan sa Kasulatan nga ang tinuod nga simbahan ni Kristo kinahanglan mag-antus ug mamatay uban kaniya sa wala pa siya makabaton sa pribilihiyo sa pag-ambit sa gingharian sa kalibutan sa umaabut. Si Apostol Pablo tin-aw nga nagpahayag niini nga butang, nga nag-ingon, “Kon mga anak, nan mga manununod; mga manununod sa Dios, ug mga isigkamanununod ni Kristo; kon mao nga kita mag-antus uban kaniya, aron kita pagahimayaon usab uban kaniya. Roma 8:17,18

Ang himaya nga gihisgotan dinhi dayag nga mao ang himaya sa kaubang manununod ni Kristo sa iyang Mesiyanikong gingharian. Kung ang mga nakab-ot niini nga himaya kinahanglan una nga mag-antus uban kaniya, nan kini nagpasabut nga ang karon nga misyon sa simbahan dili ang pagdaog sa kalibutan alang kang Jesus, apan ang pagsunod nga matinud-anon sa iyang mga lakang, bisan hangtod sa kamatayon.

Ang mga Kristohanon Nagsunod kang Jesus

Mao kini ang gitudlo mismo ni Jesus sa iyang mga sumusunod. Pananglitan, sa sobra sa usa ka higayon siya miingon, “Kon adunay buot mahimong akong tinun-an, padumilia siya sa iyang kaugalingon, ug magpas-an sa iyang krus, ug mosunod kanako.” Nga kini sila mosunod kaniya hangtod sa kamatayon gipatin-aw sa mga pulong ni Jesus sa Pinadayag 2:10, nga mabasa, “Pagmatinud-anon hangtod sa kamatayon, ug hatagan ko ikaw ug purongpurong sa kinabuhi.” Nga kini nga pagkamatinud-anon nagpasabot ug kalig-on atubangan sa pag-antos sa paglutos gipakita sa iyang saad sa Pinadayag 3:21, diin siya nag-ingon, “Kaniya nga makadaug itugot ko sa paglingkod uban kanako sa akong trono, maingon nga ako usab nakadaug, ug milingkod uban sa akong Amahan sa iyang trono.”

Sa diha nga ang diosnong sugo gihatag ngadto sa iglesya sa pag-adto sa tibuok kalibutan ug sa pagsangyaw sa Maayong Balita, ang katuyoan sa dayag gipahayag nga mao ang paghimo ug mga tinon-an, ug paghatag ug pagsaksi. Nga kini nga pagsaksi wala tuyoa sa Dios sa pagdaug sa kalibutan, kondili aron moresulta sa pag-andam sa mga Kristohanon sa ilang kaugalingon alang sa umalabut nga buhat sa paghari uban kang Jesus, giklaro sa Pinadayag 20:4. Among gikutlo: “Akong nakita ang mga kalag niadtong gipunggotan sa ulo tungod sa pagpamatuod ni Jesus ug tungod sa Pulong sa Diyos, . . . ug sila nangabuhi ug naghari uban kang Kristo sa usa ka libo ka tuig.”

Kon ang misyon sa matuod nga mga Kristohanon sa kalibotan mao lamang ang pagsaksi sa kamatuoran ug pinaagi sa mga kasinatian nga naangkon niini, sa pag-andam sa ilang kaugalingon alang sa dakong umaabot nga buluhaton sa pagkabig sa kalibotan sulod sa usa ka libo ka tuig nga yugto sa gingharian, nan dali natong masabtan ang dayag nga kapakyasan sa Kristiyanismo. Atong makita, sa pagkatinuod, nga ang tinuod nga Kristiyanidad wala mapakyas; nga kini mao lamang ang bakak nga paglaum sa daghang nag-angkon nga mga magtotoo nga wala matuman. Sa dihang atong makita nga ang presente nga misyon sa simbahan mao ang usa sa

sakripisyo ug pag-antos kay sa usa sa pagbuntog sa kalibutan, daghang makalibog nga mga pangutana ang natubag dayon kanato.

Halimbawa, wala ka bala pirme nagapalibog kon ngaa ang matutom nga mga Cristiano masami nga nagaantos sing labaw pa sa mga ditumuluo? Nakahunahuna ka na ba ngano nga, human si Jesus mianhi ingon nga kahayag sa kalibutan, ang katawhan sa pagkatinuod nahulog ngadto sa taas nga yugto sa kangitngit nga karon atong gihisgutan nga ang Kangitngit? Nakahunahuna ka na ba ngano nga adunay labaw pa sa doble nga gidaghanon sa mga dili magtutuo sa kalibutan karon kaysa usa ka siglo ang milabay? Kinsa ang wala matingala bahin sa mga pangutana nga ingon niini nga kinaiya? Daghan, ingon nga resulta sa ilang katingala, nakahinapos nga ang Kristiyanismo usa ka dako nga komedya, ug nga kining gituohan nga pundasyon ug balwarte sa sibilisasyon napakyas sa paghimo sa iyang mga pag-angkon.

Unsa ang Usa ka Kristohanon?

Ang popular nga ideya sa Kristiyanidad mao nga ang usa mahimong Kristohanon sa halos samang paagi nga ang usa moapil sa usa ka klab, ug kini naglangkob sa usa ka matang sa panalipod batok sa

balaang kasuko nga sa laing paagi makapadala sa indibiduwal ngadto sa usa ka makalilisang nga dapit sa pagsakit sa kamatayon. Busa gituohan nga gusto sa Diyos nga ang tanan mahimong Kristohanon aron makalingkawas sila niining makalilisang nga kapalaran. Karon nga kini nadiskobrehan, sa mas bug-os nga kahayag sa usa ka mas maayong adlaw, nga ang ngil-ad sa walay kataposang pagsakit wala itudlo sa Bibliya, ang dalan sa ingon nahimong tin-aw alang sa mas maayong pagsabot kon unsay kahulogan sa pagkahimong Kristohanon.

Ang pulong nga Kristo, nga usa ka Griyego nga hubad sa Hebreohanong pulong nga Mesiyas, gigamit sa Bag-ong Tugon aron ikonektar si Jesus nianang mahimayaong han-ay sa Mesianikong mga saad nga makita sa tibuok Daang Tugon. Ang una niini nga mga saad gihatag didto sa Tanaman sa Eden sa dihang ang Dios miingon nga ang binhi sa babaye mosamad sa ulo sa bitin. Ang lain, ug mas espesipikong saad, gihatag ngadto kang Abraham sa dihang gisultihan siya nga pinaagi sa iyang binhi ang tanang pamilya sa yuta mapanalanginan.

Si Jesus, ang Kristo, mianhi sa kalibotan ingong binhi sa saad nga mao ang usa nga magapanalangin sa tanang katawhan, ug ang Kasulatan nagpakita nga kadtong mahimong tinuod nga mga Kristohanon pinaagi sa matinumang pagsunod sa iyang mga

lakang sa pagsakripisyo sa kaugalingon, bisan hangtod sa kamatayon, kinahanglang mahimong bahin uban kaniya sa gisaad nga binhi.

Si Apostol Pablo, nagsulat ngadto sa mga Kristiyano sa iyang panahon, miingon, “Kon kamo [mga Kristohanon] ni Kristo, nan kamo kaliwat ni Abraham ug mga manununod sumala sa saad.” (Galacia 3:29) Sa iyang sulat ngadto sa mga taga-Corinto, si Pablo nag-ingon nga si Kristo “dili usa ka bahin, kondili daghan.” Usa ka hinungdanon kaayong punto nga pagatagdon ang gipresentar sa apostol niining duha ka pahayag. Ginapakita nila nga sa pagpili kag pagpauswag sang mga Cristiano, ang Dios nagapadayon lamang sa isa ka hilikuton sa paghanda may kaangtanan sa palaabuton nga Mesianiko nga katuyuan nga pakamaayuhon ang tanan nga pungsod. Kini nagpasabot nga ang Diyos wala magtinguha sa paghimog mga Kristohanon sa tanang katawhan, kondili nagpili lamang ug pipila gikan sa kanasoran aron makig-uban kang Jesus sa iyang umaabot nga buluhaton sa pagpanalangin sa tibuok kalibotan, sa mga buhi ug sa mga patay.

Usa ka Talagsaong Katawhan

Kinsa kining mga Kristohanon karon nga gipili sa Diyos nga maghari uban sa Mesiyas? Sa unsang simbahan nato sila makit-an? Ang Dios mao ang

Maghuhukom kon kinsa sila. Sa piho, ang usa ka Kristohanon mao ang usa kinsa, kay nakaila nga siya usa ka makasasala, ug nahimulag sa Dios, naghinulsol, ug kinsa, pinaagi sa hugot nga pagtuo sa giula nga dugo ni Kristo, mihimo sa hingpit nga pagpahinungod sa iyang panahon, mga talento—tanang nga anaa kaniya—ngadto sa Ginoo, ug matinud-anong naningkamot sa pagtuman niana nga pagpahinungod. Ang pagkamiyembro sa simbahan sa denominasyon walay labot niini.

Diha sa ikanapulo ug lima nga kapitulo sa Mga Buhat adunay usa ka nagpadayag nga asoy mahitungod sa diosnong katuyoan sa pagpili sa matinumanong mga Kristohanon niining panahona. Ang apostol nagpatin-aw nga “ang Diyos sa sinugdan miduaw sa mga Hentil,” dili sa paghimo kanilang tanang nga mga Kristohanon, kondili “sa pagkuha gikan kanila ug usa ka katawhan alang sa iyang ngalan”—ang matuod nga mga Kristohanon. Human niini, nag-ingon ang apostol, ang balaanong pabor mobalik sa Israel, ug ang naguba nga “tabernakulo ni David” ipahiuli: ug unya, siya miingon, “ang nahibilin [nahibilin] sa mga tawo,” ug ang mga Hentil, makabaton ug kahigayonan sa “pagpangita sa Ginoo.” Una kinahanglang makompleto ang buluhaton sa pagkuha ug katawhan alang sa iyang ngalan—ang pangasaw-onon ni Kristo nga

gilangkoban sa tanang bug-os nga gikonsagrar nga mga Kristohanon. Binuhatan 15:14-18

Sa diha nga atong makita nga ang Dios wala magtinguha nga ang tibuok kalibutan, niining panahona, mahimong mga Kristohanon, kini makatabang kanato sa pagsabut sa daghang mga tudling sa Biblia nga kaniadto lisud kaayo sabton. Pananglitan, sa Pinadayag 5:10 gisultihan kita nga ang umaabot nga paghari ni Kristo ug ang simbahan ania dinhi sa yuta. Sa unsa nga paagi kini mahimong tinuod kon ang tanan gawas sa simbahan pagakuhaon gikan sa yuta ug pagasakiton sa kahangturan sa usa ka nagdilaab nga impyerno? Kang kinsa man, unya, ang mga santos maghari dinhi sa yuta? Kini nga kalisdanan mahanaw sa diha nga kita makaamgo gikan sa Kasulatan nga ang kalibutan pagapanalanginan, dili tunglohon, human sa pagkakompleto sa tinuod nga simbahan.

Sa pagtan-aw sa butang sa ingon, atong makita nga ang plano sa Dios sa tawhanon nga kaluwasan naghatag ug oportunidad alang sa tanan, sa simbahan ug sa kalibutan, dili nga ang tanan maluwas bisan unsa pa ang ilang kaugalingon nga kooperasyon sa balaan nga mga kahikayan. Ang Kasulatan tin-awng nagpunting nga ang tanan nga tinuyo nga nakasala human makaabot sa bug-os nga kahibalo sa kamatuoran pagasilotan sa walay

kataposang kalaglagan—apan dili ang walay kataposang pagpreserbar diha sa kaalaotan, ingon sa gipresentar sa mga kredo sa Kangitngit nga Kapanahonan.

Ang Ganti sa Tinuod nga Simbahan

Ang isa pa ka makawiwili nga punto, may kaangtanan sa pagpili sang Dios sa Cristianong simbahan nga mangin kaupod ni Cristo sa iya Mesianikong ginharian, amo nga ining matutom nga mga Cristiano dapat makatigayon sing mas mataas nga padya sangsa kalibutan sa kabilugan. Ang probisyon sa Dios alang sa kalibutan mao nga sila ipahiuli ngadto sa kinabuhi dinhi sa yuta—usa ka pagpahiuli sa gingharian nga giandam gikan sa katukuran sa kalibutan, nga mao ang kamandoan sa ubos nga paglalang dinhi sa yuta; apan ngadto sa Kristohanon ang Agalon mihatag sa saad, “Ako moadto aron sa pag-andam ug usa ka dapit alang kaninyo, . . . aron nga kon asa Ako, atua usab kamo.” (Juan 14:2, 3) Ang simbahan kinahanglang makabaton ug langitnong ganti, apan dili katuyoan sa Diyos nga dad-on ang tanang katawhan ngadto sa langit, ingon sa atong makita sa ulahi niini nga panaghisgot.

Ang paglaum sa kinabuhing dayon pinaagi sa giula nga dugo sa Manunubos mao ang bulahan

nga paglaum nga gibutang sa atubangan sa simbahan ug sa kalibutan diha sa Biblia. Ang presentasyon sa kasulatan dili ang langit alang sa mga matarung ug walay katapusan nga pagsakit alang sa mga dautan, apan kay sa kinabuhi o kamatayon.

Ang unang tawo, si Adan, misupak ug nawad-an ug kinabuhi; apan sa katapusan si Jesus mianhi ingon nga lukat sa tawo, aron sa pagsugat sa silot sa kamatayon pinaagi sa iyang kaugalingong kamatayon sa krus. Isip resulta niini, ang kalibotan sa makausa pa mahatagan ug kahigayonan nga mabuhi. Kini nga kahigayonan moabut sa tukma nga panahon sa tanan; apan niining Panahon sa Ebanghelyo, ang hingpit nga gikonsagrar nga mga Kristohanon mao lamang ang tinuod nga adunay bug-os nga kahigayonan nga makabenepisyo gikan sa kamatayon sa Manunubos. Kini sila, tungod kay nagsunod sila kang Jesus sa paghalad sa ilang mga kinabuhi nga sakripisyo, gigantihan, dili lamang sa kinabuhi mismo, kondili sa kinabuhing imortal. Kini mao sila kinsa “nangita og himaya ug dungog ug pagka-imortal.” (Roma 2:7) Ang masinugtanon sa kalibotan sa katawhan, sa umaabot nga yugto sa gingharian, hatagan usab ug kahigayonan nga mabuhi, apan ang kinabuhi nga ilang madawat mao ang napasig-uling tawhanong kinabuhi nga giwala ni Adan. Ang mga

masinugtanon mabuhi nga walay katapusan, dili tungod kay sila mahimong imortal, kondili tungod kay ang Dios magpadayon sa pagpadayon sa ilang mga kinabuhi.

Nganong Ang Kalibutan Wala Makabig

Ang buluhaton sa matuod nga Kristiyanidad hangtod karon mao lamang ang pag-andam sa umaabot nga kaubang mga manununod sa Mesiyas alang sa dakong buluhaton sa iyang dugay nang gisaad nga gingharian. Dili ikatingala, tungod niini, nga ang pagsulay nga buhat sa pagkabig sa kalibutan gamay ra kaayo nga pag-uswag sa tibuuk nga panahon sa Kristiyano. Ang Maglalalang nahibalo nga, sa tawhanong panglantaw, ang Kristiyanidad mopatim-awng usa ka kapakyasan. Si Jesus mismo, sa paghisgot sa kataposan niining panahona, miingon, “Inig-abot sa Anak sa tawo, makakaplag ba siya ug pagtuo dinhi sa yuta?” (Lucas 18:8) Busa ang kamatuoran nga diyutay ra sa kalibotan karon ang tinuod nga nagtuo sa Bibliya dili ikatingala sa Diyos. Ang Iyang pinalanggang Anak, ang Manunubos sa kalibutan, nakakita nang daan niini nga kahimtang, ug nanagna niini. Isa pa ini ka maayo nga rason kon ngaa dapat kita magtuo sa ginasiling sang Biblia.

Ang ginatos nga pagkabahinbahin sa tunga sang ginatawag nga Cristianong mga simbahan gintagna man sa matagnaon nga Pulong. Si Pablo miingon nga moabot ang dakong pagkahulog gikan sa tinuod nga pagtuo, ug kini nahitabo gayod.

Kon si Jesus ug ang iyang mga apostoles maoy usa ka grupo sa malimbongong mga tawo, nga desidido sa pagbutang ug pipila ka hakog nga laraw sa katuyoan sa pag-impluwensiya sa tibuok kalibotan sa katawhan, sila ba tinuyo nga magtagna nga dili na magdugay ang ilang tibuok laraw mapakyas ug sila mismo mahimong katawanan sa mga hunahuna sa milyonmilyong tawo? Ang ingon nga negatibo nga mga panagna dili kaayo makapadasig sa unang mga magtotoo, ni makaaghat sa daghan nga moapil sa kalihukan. Ang kalibutanon nga kaalam moingon, “Ipintal ang umaabut nga ingon ka hayag kutob sa imong mahimo, o kung dili dili ka makahimo og daghang mga kinabig.”

Si Jesus ug ang mga apostoles wala magiyahan sa kalibotanong kaalam. Sila hingpit nga nakasabut nga ang katuyoan sa pagsangyaw sa Ebanghelyo niining panahona dili ang pagtukod ug dako ug halangdon nga mga organisasyon sa simbahan. Nasayod sila nga wala tuyoa sa Diyos nga ang pagsangyaw sa Ebanghelyo karon magdala sa kalibotan ngadto sa

tiilan ni Jesus. Ilang nalantawan nga samtang ang gamayng panon sa matuod nga mga Kristohanon pagatigomon ug maandam alang sa umaabot nga buluhaton sa panalangin; ang sayop nga mga lalaki ug mga babaye, sa kinatibuk-an, magtuis sa mahimayaong mga kamatuoran nga gitudlo sa Agalon, ug nga, ingon nga resulta niini, ang Kristiyanismo makita nga nahulog sa kapildihan.

Apan, pagkadako sa atong kalipay nga ang tinuod nga Kristiyanidad wala mapakyas; nga ang balaanong plano alang niini nga kapanahonan malampuson nga natuman ug nga karon kining pangandam nga buhat alang sa bag-ong gingharian hapit na mahuman. Sa pagkatinuod, adunay daghang ebidensiya sa kasulatan nga nagpakita nga ang yugto nga gigahin sa balaang katuyoan alang sa pagtawag ug pag-andam sa matuod nga mga Kristohanon sa paghari uban ni Jesus sa iyang Mesianikong gingharian haduol na matapos. Kinahanglang magmalipayon ang atong mga kasingkasing unya, sa paghunahuna sa pipila sa mga ebidensya nga nagpakita nga hapit na kita makaabut sa katapusan niini nga panahon ug ang pagsugod sa usa ka bag-o, usa diin ang gitagna nga mga panalangin sa kalinaw ug kinabuhi ihatag sa usa ka himalatyon nga kalibutan.

Ang Bugtong Paglaum sa Kalibutan: Pag-uli

Ang bug-os nga pagpasig-uli sa tawhanong rasa ngadto sa usa ka kahimtang sa hingpit nga panglawas, kalipay, ug kinabuhing walay kataposan, sa tibuok-kalibotang panimalay sa Eden, mao ang gipahayag nga katuyoan sa Maglalalang sumala sa narekord sa iyang Pulong, ang Bibliya. Ang rason nagsulti kanato nga kini mao ang kinahanglan nga. Kon gilalang sa Dios ang yuta alang sa tawo, ug ang tawo alang sa yuta, dili makataronganon ang paghunahuna nga iyang tugotan ang magkaatbang nga mga pwersa sa limbong ug pagsukol sa kahangturang sa pagpugong sa iyang mahigugmaong mga laraw; o nga siya mapugos sa pagsagop ug alternatibong kahikayan aron maluwas ang pipila sa iyang tawhanong mga sakop pinaagi sa pagbalhin kanila ngadto sa laing kahimtang sa kinabuhi.

Sa dihang gilalang sa Dios ang tawo ug gitagana kaniya nianang talagsaong panimalay sa Eden, ang sugo gihatag sa pagdaghan ug pagpuno sa yuta, ug pagbuntog niini. Walay gisulti kang Adan ug Eva bahin sa pag-adto sa langit sa dihang sila mamatay; sa pagkatinuod, ang kamatayon wala mag-abot alang kanila basta sila magpabiling masinugtanon sa mga balaod sa Maglalalang.

Sila mabuhi—sa yuta—ug dili mamatay. Ilang pun-on ang yuta—dili ang langit—sa ilang mga kaliwat. Sulayi, unya handurawa ang mahimayaon, sulundon nga mga kahimtang nga mabatonan unta niining planetang Yuta kon ang sala ug kamatayon wala pa moabot sa talan-awon ug ang orihinal nga paraiso sa Eden gipadak-an aron masakop ang tibuok yuta, ingon sa gisugo sa Diyos. Handurawa ang tibuok-kalibotang paraiso nga napuno sa usa ka hingpit ug malipayong tawhanong pamilya, ang tanan nagtagamtam ug kinabuhing dayon ug sa walay kataposang pabor sa ilang Maglalalang. Kini mao ang praktikal, bulahan nga kaayohan nga moabut pa sa kaliwatan sa tawo, ang ingon nga pag-uli gihatag pinaagi sa kamatayon ni Jesus.

Mga Saad sa Pag-uli

Sa dihang, sa sinugdan, ang Diyos miingon nga ang binhi sa babaye magsamad sa ulo sa halas, iyang gipasabot gayod nga ang mga sangpotanan sa buhat sa halas sa kamatayon pagalaglagon, ug ang tawo ipasig-uli sa butang nga iyang giwala niadtong panahona pinaagi sa pagsupak sa iyang Maglalalang. Sa dihang gisultihan sa Dios si Abraham nga pinaagi sa iyang binhi ang tanang pamilya sa yuta mapanalanginan, sa pagkatinuod kini usa ka saad sa pagpahiuli sa tanang kaliwatan ni Adan.

Sa dihang gipahibalo sa manulonda ang pagkatawo ni Jesus, nga nag-ingon, “Kaninyo natawo sa siyudad ni David ang Manluluwas, nga mao si Kristo nga Ginoo,” nagpasabot kini nga ang tibuok kalibotan makabaton ug kahigayonan nga maluwas gikan sa kamatayon, ug mapasig-uli sa kinabuhi dinhi sa yuta. (Lucas 2:11) Sang gintudluan ni Jesus ang iya mga disipulo nga mangamuyo, “Magkari ang imo ginharian. Ang matag Kristohanon nga naglitok niini nga pag-ampo—naamgohan man niya kini o wala nag-ampo alang sa pagpasig-uli sa paraiso nga mga kahimtang sa yuta.

Sa dihang ang atong Ginoo ug ang iyang mga apostoles misaad sa tanang matinud-anon nga mga Kristohanon nga sila mahimong kauban nga mga manununod ni Jesus ug maghari uban kaniya, kini nagpasabut nga sa katapusan sila makigbahin uban kaniya isip espirituhanon nga binhi ni Abraham, sa mahimayaong buhat sa paghatag sa gisaad nga mga panalangin sa gipahiuli nga kinabuhi. (Pinadayag 5:10) Sa dihang ang Kasulatan nag-ingon kanato nga si Jesus “pinaagi sa grasya sa Diyos nakatilaw ug kamatayon alang sa matag tawo,” kini nagpasabot nga ang silot sa kamatayon, nga anaa sa matag tawo tungod sa orihinal nga sala, ihiklin sa takdang panahon, sa ingon magbukas sa dalan alang sa matag tawo nga mabuhi pag-usab sa usa ka yuta nga gihimong hingpit.— Roma 6:23; Hebreohanon 2:9

Aron matuman kini nga buhat sa pagpahiuli nga ang simbahan, ingon man si Jesus, gibayaw sa ingon ka taas nga posisyon, sa kinaiyahan ug sa himaya. Unsa ka maayo nga paglaum sa himaya kini alang sa simbahan ni Kristo kaysa sa teorya sa Dark Age nga ang Dios naningkamot sa pagkuha sa tibuok kalibutan sa pagpasakop sa simbahan aron sila maluwas gikan sa kalayo sa impiyerno!

Kini mao ang mahimayaong buhat sa pagpahiuli, o pag-uli, nga nagsunod sa ikaduhang pag-anhi ni Kristo. Gipakita kini ni Apostol Pedro sa Buhat 3:19-23. Sa wala pa ipahayag ang pahayag dinhi nga narekord, giayo ni Pedro ang usa ka tawo nga bakol sukad pa sa iyang pagkabatan-on. Gigamit kini nga panghitabo ingon nga usa ka ilustrasyon ug ingon nga basehan sa importante nga leksyon nga hapit na niyang ihatag sa iyang mga tigpaminaw, siya miingon, “Busa paghinulsol kamo ug pagkabig, aron ang inyong mga sala mapapas, sa diha nga ang mga panahon sa kahayahay moabut gikan sa atubangan sa Ginoo; sukad sa pagsugod sa kalibutan.” Daw ano ini ka komprehensibo nga tagna, ang pag-uli sang tanan nga butang! Unsa ang lahi nga sumpay sa ikaduhang pag-anhi ni Kristo gikan sa tradisyonal nga kalaglagan nga nagsunod unta sa iyang pagbalik sa yuta.

Ang mga panahon sa kahayahay—dili sa kangitngit ug pagsakit—maggikan sa presensya sa Ginoo. Ang ekspresyon, “gikan sa presensiya ni,” sa Grego, sa literal nagkahulogang “gikan sa nawong niini.” Kini gipasukad sa oriental nga ideya nga ang pagtalikod sa usa sa usa maoy, usa ka ebidensiya sa dili paguyon, apan ang pagtan-aw sa lain nagpaila nga siya giisip nga usa ka higala. Pagkapuno sa kahulogan niini nga ekspresyon, ingon sa paggamit niini sa apostol niini nga tagna! Sa Tanaman sa Eden, ang Dios mitalikod sa iyang tawhanong binuhat tungod kay ang iyang balaod wala gisunod. “Sa iyang pabor mao ang kinabuhi,” nag-ingon ang manalagna; apan ang kalibutan nawad-an sa pabor sa Dios tungod sa sala, ug sama sa bulak nga gihikawan sa kahayag sa adlaw ug ulan, ang mga tawo nangalaya ug nangamatay. Salmo 30:5

Ang mga Saad Matuman

Samtang ang likod sa Diyos, sa mahulagwayong pagkasulti, mitalikod batok sa tawhanong rasa sulod sa kapin sa unom ka libo ka tuig, bisan pa niana siya naghimog mga saad mahitungod sa umaabot nga panahon sa panalangin, ug naghimo usab ug pagpangandam alang sa mga butang nga iyang gisaad. Ang ikaduhang pag-anhi ni Kristo ug ang pagtukod sa iyang gingharian nagtimaan sa panahon nga kini nga mga saad nagsugod sa pagkatuman.

Tungod niini si Pedro nagsulti kanato nga ang Dios molingi sa iyang nawong ngadto sa tawhanong pamilya, ug nga ingon nga resulta, ang mga panahon sa kahayahay moabut.

Ang Apostol usab nag-ingon nga moabut ang mga panahon sa pag-uli sa tanang mga butang, nga gipamulong pinaagi sa ba-ba sa tanang balaan nga mga propeta sa Dios sukad pa sa sinugdanan sa kalibutan. Hingpit nga kinabuhi sa yuta ang nawala sa tawo, ug hingpit nga kinabuhi sa yuta ang ipasig-uli. Sa unsang paagi mapasig-uli ang kalibotan ngadto sa langit, nga wala pa kini didto? Ang tanang balaang propeta sa Diyos nagtagna niining umaabot nga mga adlaw sa panalangin alang sa naguol ug himalatyong kalibotan sa katawhan! Nakahunahuna ka na ba bahin sa mga desyerto nga namulak ug mga kahoy nga igos nga nagtubo sa langit? Ang yutan-on nga mga butang niini nga kinaiya ang gisulat sa mga propeta sa Daang Tugon, ug karon atong makita nga ang ilang mga mensahe may kalabutan gayud sa yutan-ong mga panalangin sa kinabuhi ug kalipay sa gipahiuli nga paraiso.

Ang pagpasig-uli ni Pedro sa kahimsog sa usa ka tawo nga bakol gigamit lamang ingong ilustrasyon sa kamatuoran nga sa dihang matukod na ang Mesiyanikong gingharian adunay susamang pagpasig-uli alang sa tanan. Halimbawa, si Isaias

nagsiling nga kon mag-abot ang tion sang ginharian, “ang piang magalukso subong sang usa,” nga ang “dila sang apa magaamba,” nga ang “mga dulunggan sang bungol mabuksan,” kag ang “mga mata sang bulag” mabuksan. (Isaias, kapitulo 35) Dili lamang kini nga mga panalangin sa pagpasig-uli makaapektar niadtong alaot nga mga bakol ug bakol, kondili ang tanang uban pa nga nagtinguha niini makabenepisyo niana. Ang espirituwal nga pagkabuta mawagtang usab sa dihang ang “kahibalo sa himaya sa Diyos” mopuno sa yuta “sama sa tubig nga nagatabon sa dagat.” Isaias 11:9; Jeremias 31:34

Ang Mesiyanikong ginharian gisimbolohan sa tagna ingong usa ka bukid. Kini mao ang bukid nga ginharian nga gitagna ni Daniel nga motubo hangtod kini mapuno sa tibuok yuta. (Daniel 2:34, 35, 44) Kining mao nga bukid gihisgotan ni Propeta Miqueas diin atong mabasa, “Apan sa kataposang mga adlaw mahitabo, nga ang bukid sa balay ni Jehova pagatukoron sa tumoy sa kabukiran, ug kini igatuboy ibabaw sa kabungtoran, ug ang mga tawo magaganayan ngadto niini. Jacob; ug siya magatudlo kanato sa iyang mga dalan, ug kita magalakaw sa iyang mga alagianan: kay ang balaod mogula gikan sa Sion, ug ang pulong ni Jehova gikan sa Jerusalem, ug siya magahukom sa taliwala sa daghang mga katawohan, ug magabadlong sa kusganon nga mga nasud sa

halayo, ug sila magasalsal sa ilang mga espada nga mga punta sa daro; paras ug ilalom sa iyang kahoyng igos; ug walay makapahadlok kanila: kay ang baba ni Jehova sa mga panon maoy nagsulti niini.” Miqueas 4:1-4

Ang Katapusan nga mga Adlaw

Ang ekspresyon, ang kataposang mga adlaw, ingon sa gigamit sa nahisgotang tudling, maoy naghulagway sa kataposang mga adlaw sa paghari sa sala ug kamatayon dinhi sa yuta, ug ang yugto diin ang usa ka bag-o ug mas maayong han-ay matukod, ubos sa direktang pagdumala sa Mesiyas. Ang mga paghanduraw sa Dark Age bahin sa kataposang mga adlaw bug-os nga sayop kon itandi niini ug sa ubang makadasig-paglaom nga mga kasulatan. Pananglitan, imbes nga ang kataposang mga adlaw nagtimaan sa katapusan sa tanang paglaom ingon man sa tanang kahigayonan sa paghinulsol, ang propeta nagpresentar ug bug-os nga kaatbang nga hulagway. Siya nag-ingon nga unya ang Dios magatudlo sa mga tawo sa iyang mga dalan ug nga sila magalakaw sa iyang mga alagianan; nga ilang hunongon ang ilang hakog, sama sa gubat nga mga hilig, ug igugol ang ilang panahon sa pagpalambo sa kalinaw ug maayong kabubut-on: ang nasud dili mobakyaw ug espada batok sa nasud, ni makakat-on pa sila sa gubat.

Dili tanang detalye sa Mesiyanikong mga kahikayan sa gingharian gipadayag diha sa Bibliya, apan kita gipasaligan nga ang samang gahom sa Diyos ug dili masayop nga kaalam nga mitungha ug karon nagkontrolar sa hapsay nga paglihok sa tanang minilyong langitnong mga butang, naghatag ug kasegurohan sa mga paagi sa gingharian diin ang kahibalo sa balaod sa Diyos sa gugma ipatuman sa tibuok nga gitas-on ug gilapdon sa tawhanong sala ug kahakog sa yuta human dayon sa pagkadaotan sa yuta.

Siyempre, ang mga simbolismo sa tagna ni Miqueas gipasukad sa mga butang nga pamilyar sa manalagna mismo. Ang mga bangkaw ug mga espada dili kaayo uso ingong epektibong mga galamiton sa pakiggubat karon. Kon kini nga tagna gisulat pa sa mas modernong mga panahon kini sa walay duhaduha naghisingot ug mga submarino, ayroplano, poison gas, ug nukleyar nga gubat.

Sa susama, ang hulagway sa paras ug kahoyng igos maoy sa kalinaw ug katagbawan, pinasukad sa igong pasalig nga ang mga kinahanglanon ug kaharuhay sa kinabuhi padayong mabatonan sa tanan sa dihang ang gingharian ni Kristo bug-os nang molihok. Ang usa ka komportable nga balay, nga wala'y utang, wala'y kulang, mao ang moderno

nga pagtan-aw sa parehas nga mahimayaon nga kahimtang.

Among gikutlo ang laing makapainteres nga panagna sa mga panahon sa pagpasig-uli: “Niining bukira [gingharian] ang Ginoo sa mga panon maghimo alang sa tanang katawhan ug usa ka kombira sa matambok nga mga butang, usa ka kombira sa mga bino sa mga lindog ... maayong pagkalunsay. mga nawong; ug ang pagbadlong sa iyang katawhan iyang kuhaon gikan sa tibuok yuta: kay si Jehova namulong niini.” Isaias 25:6-8

Unsa pa ang ipangutana kay sa gihulagway niining makapadasig nga panagna sa pag-uli nga mga panalangin nga moabut? Usa gayod kini ka kombira, sa dihang “ang tinguha sa tanang kanasoran moabot.” (Haggeo 2:7) Ang kombira nagsimbolo sa nagpasig-uli sa kinabuhi ug nagsustento sa kinabuhi nga mga tagana sa Mesiyanikong gingharian.

Ang tabil, nga nagsimbolo sa makapabuta nga mga impluwensya nianang “daan nga bitin,” pagakuhaon unya. Mahimong posible kini tungod kay, ingon sa gipunting sa Tigpadayag, si Satanas gapuson aron dili na niya malimbongan ang mga nasud. Pinadayag 20:1-3

Ang kamatayon unya lamyon sa kadaugan! Kamatayon ang misulod sa kalibutan ug miguba sa kalipay sa tanan; apan “kana nga nawala” ipasig-uli, busa ang kamatayon kinahanglang laglagon.

Sa Pinadayag 21:4 kita gisultihan nga “wala nay kamatayon.” Ang kalisud sa nangagi mao nga daghan ang misulay sa paghimo niining tanang mahimayaon nga yutan-ong mga saad nga magamit sa langit, nga wala magtagad sa kamatuoran nga pipila lamang—ang tinuod nga mga sumusunod sa mga lakang sa Agalon niining panahona—ang makaangkon og langitnong ganti. Dinhi sa yuta naghari ang kamatayon; ug kini dinhi, busa, nga wala nay kamatayon.

Pagkamalipayon unya sa mga tawo sa pagdawat sa mga panalangin sa gingharian sa kinabuhi ug kaluwasan! Matikdi kon unsay giingon sa manalagna niining puntoha: “Ug igaingon niadtong adlaw, Ania karon, kini mao ang atong Dios, kita naghulat kaniya, ug siya magaluwas kanato: kini mao ang Ginoo; kita naghulat kaniya, kita magakalipay ug magakalipay sa iyang kaluwasan.” Isaias 25:9

Sa pagkatinuod, milyonmilyong tawo ang naghulat ug nangandoy ug mas maayong pagsabot sa matuod nga Diyos! Daghan, usab ang naglaum ug nag-ampo alang sa kaluwasan nga siya lamang ang makahatag! Ang

kalibotan naghulat sa pagsubang sa adlaw sa pagbalik sa pabor sa Diyos—nga wala mahibalo nga naghulat, tingali, nga wala kaayoy ideya kon sa unsang paagi o kanus-a kini mahitabo. Sa diha nga ang makapabuta nga mga inpluwensya sa punoan nga limbongan matangtang na ug ang kahibalo sa himaya sa Dios mopuno sa yuta, unya ang kalibutan makaila sa iyang Dios, ug sa pagkatinuod ug sa madasigon mobalik ngadto kaniya uban sa tibuok niyang kasingkasing.

Gamhanan nga Gahom sa Diyos

Ayaw itugot nga ang pagtuo sa usa ka tawo magduhaduha tungod sa kadako sa mga butang nga gisaad sa Diyos nga buhaton alang sa katawhan. Dumduma nga ginabinagbinag naton karon ang ginsaad nga himuon sang labing gamhanan nga dayon nga Manunuga sang uniberso. Ang Diyos nga nagpatunghag kinabuhi sa sinugdan dagayang makahimo sa pagpatungha niini aron matuman ang iyang mga saad.

Kini nga pag-uli mao ang paglakip sa mga patay ingon man sa mga himalatyon. Kini mao ang nalangkit sa pagtulon-an sa Bibliya bahin sa pagkabanhaw. Kining talagsaong doktrina sa pagkabanhaw gikan sa mga patay gihimong walay pulos sa tradisyonal nga teoriya nga walay kamatayon. Sa unsang paagi mabanhaw ang usa gikan sa mga patay gawas kon siya patay na?

Imposible kaayo alang sa usa ka naglibog nga kalibutan nga makasabot sa yano apan makatagbaw-sa-kalag nga paglaom sa pag-uli samtang ang ilang mga hunahuna nabutaan sa imortal-kalag nga tradisyon! Karon, salamat sa Dios, atong makita kung unsa ang naglangkob sa kaluwasan; nga kini nagpasabut sa pagkahigmata gikan sa mga patay ug usa ka pagpahiuli sa kinabuhi dinhi sa yuta. Ang Bibliya naghulagway sa kamatayon ingong usa ka pagkatulog, diin ang tanan kinahanglang pukawon, mapalagsik, sa kabuntagon sa bag-ong adlaw sa dili madugay sa kaadlawon. Ang balaang orasan sa mga kapanahonan nagtimaan na sa takna sa sayong kabuntagon; ug samtang ang kangitngit baga pa, ang adlaw paspas nga nagsingabot; oo, duol na kaayo.

Ang pinakanindot nga bahin niining tanan mao ang kamatuoran nga kining naghatag-kinabuhi nga mga panalangin sa pag-uli hapit na gayud. Wala usab magkinahanglan ug sobra nga pagtuo sa pagtuo niini. Ang mga propeta sa Biblia tukma kaayo sa ilang pagpanagna sa presente nga mga kahimtang sa kalibutan—ang mga kahimtang nga diha-diha dayon sa wala pa ang pagtukod sa gingharian sa Dios—nga dili lisud ang pagtuo sa sama nga diosnon nga gahum ug kaalam nga naggiya unta sa paghatag ug matagnaong pulong sa mga butang nga atong gidawat karon nga mga kamatuoran, kinahanglan usab nga

naggiya sa pagtagna sa labi pa ka katingalahan nga mga butang nga anaa sa unahan.

Busa magmaya kita sa makapadasig nga palaaboton nga anaa sa atong atubangan; ug hinaut nga ang panan-awon niadtong mga kalipay nga moabut makapahimo kanato sa pag-antus nga mapailubon sa mga pagsulay sa karon. Ang paghari sa sala ug kamatayon maoy usa ka taas ug kapoy nga gabii alang sa tibuok kalibutan. Apan alang sa matag indibiduwal ang panahon paspas nga molabay, ug sa paglabay niini, ang matag usa nagpahimutang sa pundasyon sa usa ka bililhon kaayo nga leksyon. Kon karon atong maamgohan nga ang maalamon ug mahigugmaong Maglalalang mitugot sa paghari sa daotan alang sa mismong katuyoan sa pagpauswag sa atong apresasyon kaniya ug sa iyang mga balaod, kita mapailobong maghulat, ug makapadayon sa pag-ampo, sa pagsugod sa bag-ong adlaw.